هفته نامه

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

و آنان که در راه ما با جان و مال جهاد کردند، محققاً آنان را به راه خویش، هدایت می کنیم و همیشه خدایار نیکوکاران است.

قرآنکریم



وحدت ملی، خواست همهٔ ماست.
بدون مشارکت ملی و بدون عدالت
اجتماعی بمیان نمی آید.

از سخنان رهبر شهید

دور ششم –سال چهاردهم – شمارهٔ بیست و پنجم ۳۰ سنبله ۱۳۹۴ ۷ ذوالحجه الحرام ۱۴۳۶ 21 September 2015



از چهارمین سال یاد شهادت رهبر شهید، طی همایش با شکوه تجلیل شد

ص ۶

رئیس جمهور:
استاد بحیث چهره ای ملی، عالم و موی سفیدِ کشور مورد احترام همه قرار داشت.

صلاح الدین ربانی:
یک بار دیگر از نهادهای امنیتی و عدلی و قضایی می خواهیم که پرونده های ترور های زنجیره ای، یک و نیم دههٔ اخیر را پیگیری کنند.

حامدکرزی:
جهاد در افغانستان یک پیکار جهانی بود، اما در آستانهٔ پیروزی این جهاد به باد توطیه های خطرناک سپرده شد.

استاد سیاف:
دست های سیاه، دست های خلافت نیست، بلکه دست های توطیه است.

محمد محقق:
نسل جدید تروریسم را وارد کرده اند که اوج دسیسه ها علیه اسلام و افغانستان است.



پیام صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و وزیر امور خارجهٔ کشور بمناسبت عید سعید قربان

ص ۴

عید سعید قربان، عید ایثار و فداکاری بر همگان مبارک باد

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: شهید استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیئت تحریر
آدرس: کابل، کلوله پشته، سرک ۴، پهلوی شفاخانهٔ بلاسم
شمارهٔ تلفن:۰۷۸۸۴۰۸۶۳۵/ ۰۷۷۲۰۳۶۴۱۲
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo&hotmail.com

فلسفهٔ وجودی و حکمت عید در میان مسلمانان

عبدالعلی کوهی/استاد دانشگاه کابل

در آیین مقدس اسلام دو نوع عید و خوشی وجود دارد که جای همه اعیاد گذشته را گرفته است، که آن عید فطر و اضحی می باشد و پیرامون هریک سخنانی زیادی گفته شده است؛ زیرا این دو عید ریشه در اعماق معارف اسلامی دارد. حج بیت الله از جمله عبادت های بدنی است که فلسفهٔ وجودی آن ریاضت بدنی و آرایش روح و روان انسان ها می باشد که در تمام عمر یکبار برای مسلمانی که عاقل، بالغ، آزاد و دارای ذات و راحله می باشد، فرض می باشد.

از ابو هریره "رض" روایت است که پیامبر اسلام "ص" فرموده است: (هر که مناسک حج را به جا آرد و پس از آن به کار های خلاف شرع دست نزند، گویا از مادر تازه تولد شده است). عبدالله ابن جراد از پیامبر اسلام "ص" روایت می کند (حج نمایید، زیرا حج نمودن شما را ار گناهان پاک می سازد، همانگونه که آب چرک را پاک می نماید). از امام حسین "رض" روایت شده است که در برابر سوالی که حج مبرور کدام است، گفته است: با تقوا و زهد برگشتن و راغب به آخرت بودن است.

مکه بزرگترین سرزمین خدا گفته شده است و پیامبر اسلام "ص" همواره سرزمین مکه را دوست می داشت و محبت خود را نسبت به آن اظهار می داشت و حج از بزرگ ترین شعایر اسلام است که به جز حضرت هود و صالح همه انبیاء خانهٔ کعبه را زیارت کرده اند.

حج دین مسلمانان را تکمیل و مسلمان را به هدف خود نزدیک می سازد. در حجت الوداع این آیت به پیامبر خدا نازل گردید ترجمه: (امروز دین خود را بر شما تکمیل کردم و نعمت خود را برای شما اتمام نمودم و راضی گردیدم که دین شما اسلام باشد، مائده: آیه ۳). صحابهٔ پیامبر اسلام "ص" که در آن روز در اطراف پیامبر خدا حلقه زده بودند، این روز را برای خود عید گفتند و به روایت نسایی از جابر روایت شده است که، پیامبر خدا "ص" فرموده است: (ای مردم از من مناسک حج را یاد بگیرید، شاید تا سال دیگر من نزد شما نباشم).

در فرهنگ اسلامی و از دیدگاه دانشمندان اسلامی، و شاعران بزرگ عید تازه شدن و آزاد شدن از زندان تن می باشد. اهل ظاهر گمان می کنند که عید حادثهٔ مبارک و تازه یی است که در بیرون وجود آدمی پدید می آید و روزی نو می شود، دوره یی به پایان می رسد و بر حسب قرارداد به آن عید گفته می شود. به تاکید باید گفت که، نو شدن به معنای دقیق کلمه در بیرون وجود انسان اتفاق نمی افتد و تا کسی از درون نو و تازه نشود، دنیای بیرون او تازه گی نخواهد داشت، کسی که رنج نمی برد و تلخی نمی چشد و به انتظار نمی نشیند، اگر همه عالم را طراوت فرا گیرد، ذرهٔ از آن شادابی به ضمیر وی راه نمی یابد. برای او نعمت های عالم همه کهنه است و هرگز رنگ تازه گی به خود نمی گیرد، در حالیکه همین نعمت ها برای برخی لحظه به لحظه نو می شود. مولانا جلال الدین محمد بلخی عید را بخت سعید گفته و آن را نعمت عرش معلاء خوانده است.

عید آمد و عید آمد و آن بخت سعید آمد
برگیر و دهل میزن کان ماه پدید آمد
عید آمد ای مجنون غلغل شنو از گردون
کان معتمد سدره از عرش برین آمد

عید در فرهنگ اسلامی از جایگاهی بلندی برخورد دار است، همهٔ ما مسلمانان در حفظ این مواریث جمیل مسوولیت داریم و از خداوند می خواهیم که سایهٔ عید را در جسم و ص۵

نیکمرغه لوی اختر د قربانیو اختر

زهير

نیکمرغه لوی اختر چې د اسلام د یو بل بنیادي رکن (حج فریضې) ترسره کولو وروسته راځي او هغه تاریخي یادونه د مسلمانانو په ذهنونو کې تازه کوي چې د انبیاوو پلار حضرت ابراهیم علیه السلام د کعبې د دیوالونو په اوچتولو سره د مسلمانانو لپاره پریښې دي، تر څو د دنیا له گوټ گوټ څخه مسلمانان د الله جل جلاله د کور زیارت ته ولاړ شي او د خپل نیکه هغه سختې او عبادتي هڅې له نږدې څخه وگوري چې د حج د مقدسې فریضې گڼ مناسک ورڅخه یادونه کوي؛ که هغه د الله جل جلاله د کور ښکلې نظاره او ورڅخه طواف دی او که د ابراهیم علیه السلام د قدمونو ځای دی؛ د صفا او مروه د دوه وو کوچنیو غونډیو ترمینځه د اوه ځلو تگ راتگ عمل دی او که د اسماعیل علیه السلام د قربانۍ د یاد تازه کوونکو قربانیو قرباني ځای دی، چې د بشریت په تاریخ کې له ټولو لویه قرباني گڼل کیږي. او له همدې امله نیکمرغه لوی اختر ته د قربانۍ اختر هم وایي، چې ځانگړي احکام لري.

مسلمانان پداسې حال کې چې یو بل ته د اختر په ورځو کې مبارکي ورکوي، باید د اختر په ورځو کې د اختر خوښي د بې وزلو او نا توانو وگړو او کورنیو سره شریکي کړای شي. او دا چې د لوی اختر په ورځو کې مسلمانان د الله جل جلا له میلمانه اوسي نو د غریبو او ناتوانو وگړو دسترخوانونه هم باید د ټولنې د توانمندو او مالدارو وگړو په مرسته رنگین وگرځي او د هغوی د کورنیو او اولادونو سره په خوښیو کې شریکولو سره باید د الله جل جلا له له لورې دغه د میلمستیا ورځې نورې هم رنگینې کړای شي؛ د ایثار، همدردۍ او مرستې بنیادي ارزښتونه باید د مسلمانانو سره د نورو ورځو په پرتله د خترونو په ورځو کې لا ډیر ژوندي او تحقق موندونکي وگرځي. او هم باید د خوښۍ او عبادت دغه ورځې د مسلمانانو لخوا د ناروا کړنو او بې ځایه لگښتونو څخه خالي اوسي او هر مسلمان باید کوښښ وکړي چې له هغو ناروا لگښتونو څخه ځان وساتي چې اسلام یې اجازه نه ورکوي؛ ځکه د خترونو لمانځل یو عبادتي منسک دی او عبادتي مناسک د شریعت د ښودلو شوو احکامو سره سم اداء کولای شي.

او دا چې د لوی اختر له مهمو احکامو څخه یو هم د قربانۍ وجیبه ده، چې د ابراهیم علیه السلام د یاد تازه کولو په توگه په مسلمانانو واجب ده او هر کال د نړۍ په اوه پنځوسو هیوادونو کې د ملیونونو څارویو په قربانۍ کولو سره دغه وجیبه ترسره کیږي؛ دغه وجیبه له مسلمانانو څخه که د یوې خوا د مرستې، ایثار او قربانۍ غوښتنه کوي له بلې خوا د شیطان د غوښتنو د نه منلو غوښتنه هم کوي او د شیطاني اعمالو او ارادو پر خلاف د ټینگ عزم څرگندولو او پخې ارادې ښودلو غوښتنه کوي؛ ځکه شیطان که د انبیاوو د پلار ابراهیم علیه السلام دښمن وو، همدارنگه د ابوالبشر (د انبیاوو د لومړي پلار) آدم علیه السلام سره یې د خپلې تلپاتې دښمنۍ عزم پدې الفاظو سره څرگند کړی وو چې دی به انسان ته له پورته او ښکته څخه او هم له مخې څخه او شا څخه، د هغه د بې لاریتوب لپاره را وړاندې کیږي؛ د انسان د بې لاریتوب هڅه به نه پریږدي.

نو باید مسلمان دا درک کړي چې د شیطان سره یې دښمني یوه تلپاتې مبارزه او ازلي دښمني ده او پرې د برلاسي کیدو یوازینۍ لیار یې د حق دین پیروي او د الهی حکمونو منل او پلي کول دي؛ چې نن گرد اسلامي امت ته، دغه په الهي لارښوونو د عمل کولو احکامو کې له ټولو ستر حکم د یووالي او په ایمان باندې د ثبات حکم دی؛ چې ټول اسلامي امت ورته له بل هر وخت څخه زیاته اړتیا لري او افغان ولس ورته په ځانگړې توگه اړتیا لري.

نو ځکه نن هر افغان ته پکار دي چې د رنگ، ژبې، سیمې او قومي برلاسۍ غوښتنو له بت پرستیو څخه ځانونه وژغوري او د یو موټي اسلامي افغانستان د پیاوړتیا لپاره د وخت د غوښتنو سره سمې قربانۍ ته تن ورکړي او د افغانانو د ملي وحدت د پیاوړتیا لپاره هڅې وکړي، هر افغان خپل ورور وگڼي او د ورورگلوۍ روحیه د ایثار، تنازل او محبت په ولولو پیاوړې کړي، چې لوی اختر یې مناسب فرصت دی. د لوې اختر ټول عبادتي مناسک لکه چې پورته یې یادونه وشوه او په یوه سپین لباس کې دغه مناسک ادا کول چې د مسلمانانو د و حدت، یو شعار لرلو او د هر ډول ناروا لوړتیا غوښتلو، داعیه له ځانه سره لري، نو باید چې هر مسلمان ولس ورڅخه پیروي وکړي.

نو الله جل جلاله دې وکړي چې له دغې داعیې څخه په پیروۍ کولو سره افغانان له خپل ټاټوبي څخه د پردیو د جگړو دغه ناورین د ریښتوني ملي وحدت په ارادو او هڅو سره ختم کړای شي او د عدل او انصاف په لباس کې رنگ ملي وحدت او ریښتوني سولې ته لیار پرانیزو او د ملي وحدت په تغر، په پردیو د تکیه پر ځای یو بل سره د ورورولۍ او وفاء په ډاډ، او د زړونو د صفاوالي په وسله سمبال افغانستان جوړ کړای شو.

صلح...

ادامه از صفحهٔ ۸

در هر جنگ، هریک از طرف های درگیر خود را برحق و جانب مقابل را باطل و در نتیجه واجب القتل و مباح الدم می داند. برای دادن انگیزه به جنگجویان، بخشیدن چنین احساس ضروری است و دقیقاً همین مسئله نیز رسیدن به صلح را دشوار و دور از دسترس می سازد.

با چنین روحیه و انگیزه ای، وقتی سخن از مذاکرات صلح با مخالفین مسلح بمیان می آید، عده ای با آن به این دلیل به مخالفت بر می خیزند که طرف مقابل قاتل و مزدور بیگانه است. و....

اگر هردو جانب به این آرزو باشند تا این آتش را تا نابودی طرف مقابل برافروخته نگه دارند و از این راه خود به مقصد برسند، چه بسا که این آتش تا سال های دیگر نیز خرمن آرزوهای بسیاری را مبدل به خاکستر سازد و دست آورد هردو جانب در پایان کار فقط مشتی خاکستر باشد:

با دو عالم آرزو نتوان حریف وصل شد
ما بجایی خار و خس بردیم کانجا آتش است
نیست سامان دفاع هیچکس جز سوختن
ما همه سرگرم سوداییم و سودا آتش است

ما با این تصورات خویش و آرزو های دست نیافتنی، خار و خس بر آتش می ریزیم و سودایی جز آتش افروزی در سر نداریم.

دنیای ما مملو از انسان هایی است که قرآن اکثر آنها را ظالم و جاهل می خواند. اگر هر جهتی خود را متصف به صفات برتر از جانب مقابل بشمار آورده و به این باور باشد که (اکثرهم لایعلمون) فقط در مورد دشمن صدق می کند، این مشکل راه حلی در زمین ندارد و صلح را در آسمان باید جست. مولانا می فرماید:

بسیار تر خسته روان خواهد شد
وانگشت نمای این وآن خواهد شد
گر آدمیی بساز با آدمیان
گر خود ملکی بر آسمان باید شد

صلح زمانی ممکن است که دید طرف های جنگ در مورد خود و طرف مقابل تغییر نماید. اقبال می گوید:

هله برخیز که اندیشه دگر باید کرد
باز بر رفته و آینده گذر باید کرد

هر قدمی که در تاخیر جنگ برداشته شود، قدمی بسوی صلح است و این امید که از راه جنگ صلح بمیان آید، ناشی از خرد و عقل نیست. تحمل و همدیگر پذیری می تواند این گره کور را باز کند و بیدل می فرماید:

زین تفنگ و تیر پرخاشی که دارد جهل خلق
نیست ممکن تا نیاید در میان شمشیر صلح
بر تحمل زن که می گردد در این دیر نفاق
صلح از تعجیل جنگ و جنگ از تاخیر صلح

صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و وزیر امور خارجۀ کشور در مراسم چهارمین سالگشت رهبر شهید:

یک بار دیگر از نهادهای امنیتی و عدلی و قضایی می خواهیم که پرونده های ترور های زنجیره ای یک و نیم دهۀ اخیر را پیگیری کنند



نحمده و نصلی علی رسوله الکریم و علی آله و اصحابه أجمعین

استاد گرانقدر، مجاهد دلیر و مبارز خستگی ناپذیر جناب استاد عبدرب الرسول سیاف، محترم استاد خلیلی، برادر محترم حامد کرزی رییس جمهوری پیشین کشور، استاد محمد محقق معاون دوم ریاست اجراییه، محترم کشاف صاحب، محترم فضل هادی مسلمیار رییس سنا، محترم احمد ضیاء مسعود نمایندۀ فوق العادۀ رییس جمهور در امور اصلاحات و حکومتداری خوب، نمایندگان محترم مردم، مجاهدین دلیر، برادران و خواهران عزیز:

السلام علیکم و رحمت الله و برکاته

در آغاز، به روح همه شهدای دوره های مختلف تاریخ مبارزاتی مردم مجاهد افغانستان، به ویژه دوره های پر افتخار جهاد و مقاومت، در رأس رهبر جهاد و مقاومت و شهید صلح استاد برهان الدین ربانی، قهرمان ملی کشور شهید احمدشاه مسعود، استاد عبدالعلی مزاری، حاجی عبدالقدیر، سید مصطفی کاظمی، جنرال محمد داوود داوود، جنرال خان محمد مجاهد، عبدالمطلب بیک، انجنیر محمد عمر، احمدخان سمنگانی، احمد ولی کرزی، حشمت خلیل کرزی، و هزاران فرماندۀ نامدار و صدها هزار مجاهد قهرمانی که در راه حفظ استقلال و آزادی کشور جان داده اند، اتحاف دعا می کنیم.

حضار گرامی!

فلسفۀ بزرگداشت از شخصیت ها و روزهای مهم تاریخی، این است که هر جامعه برای حفظ هویت اش، گذشتۀ تاریخی و میراث معنوی اش را باید حفظ و اهمیت بخشی به آن ها را، باید به نسل های بعدی اش منتقل کند. یکی از راه های حفظ میراث معنوی یک جامعه، شناخت و آگاهی مردمِ آن جامعه از رخداد ها و شخصیت های تاریخ ساز آن جامعه است، و بدون شناخت شخصیت های تاریخ ساز و اهمیت دادن به آن ها، هرگز به درکِ درست، از تاریخ و میراث معنوی خویش نمی رسیم. افتخارات تاریخی نیم قرن اخیر کشور، محصولِ مبارزۀ هزاران شخصیت قهرمان، و فداکاری میلیون ها مجاهد است. در این میان، جایگاه رهبر جهاد و مقاومت و شهید صلح استاد برهان الدین ربانی در یک و نیم دهه مبارزۀ سیاسی علیه استبداد، یک و نیم دهه جهادِ رهایی بخش علیه تجاوز اتحاد شوروی و یک دهه مقاومت ملی علیه تروریزم، جایگاه رهبری فکری و سیاسی است. استاد شهید در دهۀ اخیر زندگی اش نیز، برای صلح و ثبات پایدار در کشور، تا آخرین نفس تلاش کرد، و هنگامی به شهادت رسید که در آرزوی تحقق صلح، قاتل صلح را به فکر این که پیام آور صلح است، در آغوش کشید و جان سپرد.

استاد شهید از آوان جوانی تا آخرین لحظات حیات، همه عمرش را در راه خدا، خدمت به مردم، آزادی و عدالت خواهی سپری کرد. او یک لحظه آرام نه نشست، و حتا خود و نزدیکانش را به گونه ای فراموش کرده بود. ظاهراً این خیلی دشوار بود، اما با توجه به این که در خدمت مردم و کشورش بود، به آن افتخار می کرد. چنانچه در یکی از نامه هایش که حدود بیست سال قبل برایم نگاشته بود، می گویند:

[فرزند عزیز!

از اینکه پدر تان به خاطر داشتن یک هدف و آرمان بزرگ از ایام جوانی و حتی کودکی غرق در کشمکش ها و تکالیفِ یک مبارزۀ طولانی بود، و شما فرزندان عزیز و مادرتان نیز لحظۀ یک زندگی آرام نداشتید، از لحاظ خواست فطری متاثرم اما از اینکه دراین مبارزه شما هم شریک بودید، افتخار دارم. شاید زیادی از مردم درک نکنند و شاید هم بسیاری ها ناراض باشند و مخصوصاً که در اثر توطیه های بعد از پیروزی، جنگ ها آغاز شد، و مردم مظلومِ افغانستان سخت رنج و عذاب دیدند.

در اثر این حوادث مردم زیادی ناراض گردیدند، اما مردم حقبین این حقیقت را می دانند که جهاد و مبارزۀ ما در افغانستان باعث نجات بخش عظیمی از جهان گردید. بهرحال من تصمیم دارم تا رسیدن به هدف بزرگ خویش که آنهم نجات مردم و خدمت به مردم مظلوم کشورمان است به مبارزۀ خویش ادامه بدهم. مسوولیت برادران و خواهران خُرد سالت و تربیۀ سالم و اسلامی شان اینک بدوش خودت هست. به خود رنج را راه مده، و به عنوان یک فرزند صالح پدرت همه این کارها را مردانه انجام بده. امیدوارم امروز یا فردا مشکل کشورمان حل گردد. خداوند حافظ و نگهدارتان باد.]

گرانو خویندو او ورونو !

لکه څنګه چې د شهید استاد د تفکر په اصل کې، غښتلي او رُوښانه تکي شتون لري، چې کولی شي اوسني او راتلونکي نسلونو ته الهام وروُبښي، د شهید استاد په عملي ژوند کې هم داسې واقیعتونه موجود دي چې تل، ورڅخه باید ګټه واخیستل شي.

شهید استاد او دهغه یو شمیر شاګردانو او ملګرو یې، خپل تاریخي مسوولیت سرته رَسوُلی او اوس زموږ او دَ جهاد او مقاومت دَ ستري کورنی، د نوي نسل نوبت رارسیدلی چې د هغوی د اهدافو د تحقق لپاره، هلی خلی وکړو. شهید استاد د افغانستان د نوپایه وُلسواکی نظام بنست ایښودلو کی، غښتلي ونده درلوده، او د افغانستان په معاصر تاریخ کی یی، په سوله ییز دول د قدرت سپارلو بنسټ، کیښود. موږ چې په دې وروستی یوه نیمه لسیزه کی، د لاپیاوړي سیاسي نظام خاوندان شوي یو، او یا مو نوي اساسي قانون جوړ کړی او یا هم د وُلسواکی د تحقق لپاره مو، څو پړاوه تاکنی تر سره کړي، دا ټول د افغانستان د مجاهدینو د سربښندونو محصول او لاسته راوړنی دي.

حضار گرامی!

چرا استاد شهید بعد از یک دهه، قدرت را واگذار کردند، در حالی که در دشوار ترین شرایط، از ادای مسوولیتِ زمامداری کشور، شانه خالی نکردند؟ استاد، مسوولیتی را که نمایندگان مردم افغانستان در شورای اهل حل و عقد به دوشش گذاشته بودند، رها نکرد، مگر این که از یک مجرای معقول و مورد اتفاق اکثرِ مردم، فردِ مسوول اش تعیین شد، و بدینگونه، نخستین انتقال مسالمت آمیز قدرت در تاریخ افغانستان را با نامش گره زد. نگذاریم دور باطل و کمرشکن تعویضِ حکومت ها به صورت غیر طبعیی، مردم سالاری جوانِ افغانستان را آسیب برساند.

د شهید استاد په سیاسي ژوند کې یو همیشنی آرمان دا و، چې په هیواد کې ولسواکي پیاده شي. شهید استاد سره له دې چې، په ډیرو مهمو مسایلو کې له ګوندي لیدلوری بهر، فکر او کار کاوه، خو باور یې درلود، چې وُلسواکي د سیاسي نظام په جُوړښت کې د ګوندونو له ونډې، او دغه راز د قدرت افقي ویش څخه پرته نیمګړې ده. کومو دوستانو چې د اساسي قانون په لویه جرګه او د ملي شورا په پنځلسمه دوره کې حاضر و، پوهیږي چې شهید استاد په دې برخه کې څومره هلې خلې کړې دي. کومو دوستانو چې په هغه وخت کې فکر کاوه، چې په سیاست کې د ګوندونو د ونډې له پامه غورځول، او فردي سیاسي جوړ جاړی یې، د افغانستان په ګټه دی، هرو مرو به نن پوه شوي وي، چې د هغو دغه فکر، څومره بېځایه او نیمګړی وُو.

به همین دلیل، یکی از ماموریت های حکومت وحدت ملی مطابق توافقنامۀ سیاسی، کار برای اصلاح ساختار نظام سیاسی از مجرای قانونی اش می باشد، و امیدواریم که در سال های آینده و پس از برگزاری انتخابات ولسی جرگه و شوراهای ولسوالی ها، زمینه برای اصلاح ساختار نظام سیاسی کشور فراهم شود. حضور ما در قدرت سیاسی به معنای این است که ما دنبال تحقق همین اهداف و آرمان های کلان ملی خویش هستیم، و آن ها را دنبال می کنیم، نه چیز دیگر. اگر نسل جوانِ آگاهِ خانوادۀ جهاد و مقاومت مردم افغانستان می بینند که ما این اهداف و آرمان های کلان را فراموش کرده ایم، مسوولیت ایمانی و تاریخی شان است تا با جسارت و متانت بایستند و از گریبان مان بگیرند و نگذارند که به سرنوشت تاریخی شان، کسی معامله کند.

حضار گرامی!

تا زمانی که در نظام انتخاباتی اصلاحات بنیادین صورت نگیرد و برای احزاب در انتخاباتِ شوراها سهم در نظر گرفته نشود، به این هدف دست نمی یابیم. دیدگاه جمعیت اسلامی افغانستان، مختلط شدن نظام انتخاباتی در شرایط کنونی و بعدها،

ص۵

محمد اشرف غنی رئیس جمهور:

استاد بحیث چهره ای ملی، عالم و موی سفیدِ کشور مورد احترام همه قرار داشت



جناب صلاح الدین ربانی وزیر خارجهٔ جمهوری اسلامی افغانستان، اعضای خانوادهٔ استاد شهید، رهبران جهادی، رهبران ملی، خواهران و برادران عزیز!

بگذارید سخنم را با اتحاف دعا به روح والای شهید صلح افغانستان، استاد برهان الدین ربانی، آغاز، و برای ایشان آرامش ابدی در فردوس برین را آرزو کنم.

استاد شهید ربانی از چهره های نامدار تاریخ کنونی ماست که نام و یادش در عرصه های مختلف زندگی ملت ما درخشش جاودانه دارد و جاودانه خواهد ماند. ایشان چهره ای پیشتاز و موفق در عرصه های دانش، جهاد، سیاست، روابط اجتماعی، و روابط بین المللی بودند.

دوران جوانی استاد ربانی در محیط های علمی سپری گردید، هم در افغانستان و هم در خارج کشور، خصوصاً ایام پربار تحصیلی ایشان در مرکز علمی جهان اسلام، پوهنتون الازهر مصر، جایی که افکار بزرگمرد شرق، سید جمال الدین افغان تاثیر احیاگر خود را گذاشته بود.

در سال های تدریس در پوهنتون کابل، شمار زیادی از جوانان کشور ما از دانش و بینش ایشان مستفید شدند، و در پرتو تراوش های قلمی ایشان با رسالت دینی و ملی خود آشنا گردیدند.

با شروع جهاد آزادی بخش در مقابل شوروی سابق، استاد ربانی شهید از کسانی بود که در مقام رهبری مجاهدین وارد عمل شد، و با موضع گیری های معتدل کوشید نقطهٔ وصلی میان طیف وسیعی از مجاهدین باشد. ایشان هم در دوران جهاد و هم در دوران حاکمیت مجاهدین تلاش کردند تا وسیع ترین ارتباط با اقشار و اقوام مختلف کشور را برقرار کنند. او کسی بود که از شرق تا غرب افغانستان و از شمال تا جنوب در میان مجاهدین، و سران و بزرگان اقوام روابط حسنه برقرار کرده بود و خود به حیث چهره ای ملی، عالم و موی سفیدِ کشور مورد احترام همه قرار داشت.

استاد برهان الدین رباني د افغانستان د اوسني نظام یو بنسټګر دی. ده د قدرت د سوله ییز انتقال په ذریعه د افغانستان په معاصر تاریخ کې نوی باب پرانیست. استاد رباني د دوراندیشه سیاستمدار په حیث په دې نظر و چې افغانستان د ټولو افغانانو ګډ کور دی او ټولو ته دې دا فرصت برابر شي چې د هیواد په برخلیک او اداره کې شریک واوسي. ده په عمل کې ثابته کړه چې د ولس رایې او نظر ته احترام لري. ده نه یوازې د اساسي قانون د لویې جرګې د غړي په توګه د اوسني اساسي قانون په جوړولو کې خپل تاریخي نقش ادا کړ، بلکې په ولسي جرګه کې یې د خلکو د نماینده په توګه کوښښ وکړ چې هیواد په مختلفو ساحو کې قوانین ولري او د هیواد چارې قانونمندې شي.

د اسلام د سولي، عدالت او اخوت له روحیې سره د استاد رباني عمیقه اشنایي، د ده وسیع سیاسي تجربه او متواضع شخصیت د دې سبب شو چې د سولې د بهیر مشري ور وسپارل شي. ده د سولې د عالي شورا د ریاست په دوره کې د سیمې هیوادونو ته څو ځله سفرونه وکړل او د هیواد په داخل کې یې د مختلفو اقشارو له نماینده ګانو سره وکتل چې په افغانستان کې د خونریزي د بس کیدو او د سولې د راتلو لارې چارې پیدا شي.

استاد رباني په دې پوهیده چې د افغانستان مشکلات د جنګ له لارې نه حل کیږي او جنګ یوازې د هغو کسانو په ګټه دی چې د افغانستان د خلکو بې خیري او تباهي غواړي. دی په دې پوهیده چې د افغانستان مخالفان د افغانانو تر منځ تفرقه اچوي او بدګوماني پیدا کوي. ځکه یې نو د سولې د کاروان مشري تر بل هر کار مهمه وبلله او د ټولو جهتونو د را یوځای کولو کوښښونه یې وکړل. دی د سولې او اخوت په پاکه لار کې تر آخري حده پورې یعنې د شهادت تر سرحده پورې مخ ته لاړ او د سولې شهید شو.

په تیرو لسو کلونو کې د افغانستان دښمنانو زموږ په سلګونو دیني عالمان، سیاسي شخصیتونه او قومي مشران ترور کړل. یوازې په همدې وروستیو اونیو کې د داعش خونکارې ډلې د افغانستان د مختلفو ولایتونو په کلیو کې ګڼ قومي مشران او اجتماعي مصلحین شهیدان کړي دي. د افغانستان مخالفان او ظالمان ګومان کوي چې که د ولس مشران او د خیر کسان ترور شي نو خلک به وویریږي او ظلم او ناروا ته به غاړه کیږدي. ګمراهان دا ګومان هم کوي چې که ترور، خونریزي او ناامني ته ادامه ورکړي نو افغانان به په خپل



وطن کې د سولې، ثبات، ترقي او نیکمرغي له راتلو مایوس شي او د خپل وطن له ابادولو او په خپل هیواد کې له زحمت ایستلو به لاس واخلي. خو لکه څنګه چې تاریخ ثابته کړې ده، افغانستان به د خپلو غرونو غوندې مضبوط او افغانان به د خپلو نیکونو غوندې ازاد پاتې وي.

دوستان عزیز،

در کشور که جنگ هر روز عزیزترین کسان ما را می گیرد، تامین صلح قیمت بزرگ‌ی از ما می خواهد. پیامی که از خون چنین شهیدانی به ما می رسد این است که برای آبادی و آرامی این وطن باید بر اختلاف ها پایان بگذاریم، یکدل و یکصدا برای گسترش صلح و آشتی در کشور خود تلاش نماییم و نام و یاد کسانی را که در کنار مردم خود زیسته و دردها و رنج های شان را با تمام وجود احساس کرده اند، همیشه جاودانه داشته باشیم.

در پایان، یک بار دیگر، به روح پرفتوح استاد شهید ربانی و سایر شهدای افتخار آفرین این کشور دعا نموده و از بارگاه رب العزت برای شان منزلت برین می طلبم.

پاینده باد افغانستان
تل دې وي افغانستان!

پیام صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و وزیر امور خارجهٔ کشور بمناسبت عید سعید قربان

هموطنان عزیز!

پیشاپیش حلول عید سعید قربان را به همهٔ شما مردم با عزت و سربلند افغانستان تبریک می گویم.

عید سعید قربان به عنوان سنت حضرت ابراهیم و اسماعیل علیهما الصلوه والسلام، پیام های آموزندهٔ زیادی دارد. عید سعید قربان اگر نماد قربانی، ایثار، فداکاری و خود گذری است، فرصتی نیز برای زدودن کدورت ها و بنای دوستی و برادری میان مسلمانان است و باید همگی این پیام عید را دریابیم و در راه گسترش صلح و اخوت تلاش کنیم.

ما در حالی به پیشواز عید سعید قربان می رویم که مردم افغانستان در ادوار مختلف به ویژه سال های پر افتخار جهاد و مقاومت، با الهام از آموزه های رهایی بخش اسلامی، در راه پاسداری از استقلال و آزادی و برای نجات و بقای خود و کشور خویش قربانی های زیادی تقدیم کرده و هنوز هم دشمنان این سرزمین از مردم ما قربانی می گیرند.

آرزو می کنیم که این رنج های متداوم و بی شمار مردم عزیز افغانستان پایان یابد و این عید، آغاز خوشبختی های پایدار و سعادت دوامدار مردم و کشورمان بوده باشد و هموطنان عزیز مان، پس از روزهای عید نیز در صلح و آرامش به سر ببرند.

در پایان یک بار دیگر عید سعید قربان را به همهٔ شما هموطنان عزیز تبریک می‌گویم و آرزو دارم که همهٔ شهروندان کشور، روز های عید را با خُرسندی سپری کنند.

والسلام علیکم و رحمت الله وبرکاته

شبکهٔ خبر جمهوری اسلامی ایران در مستندی زیر عنوان "منادیان آزادی"؛

استاد را به معرفی گرفته است

برهان الدین ربانی پیره مرد با محاسین سفید، دستار که به سر می پیچید و لبخندی که بیشتر اوقات روی چهره اش جا خوش می کرد و در اوج تنش ها و نا آرامی ها، آرام بخش مخاطبانش می شد، در خاطره مانده است. آرامشی که در افغانستان نا آرام عجیب می نمود با این حال پیره مرد سرشار از همین تفاوت های مطلوب، وقتی افغانستان زیر زنجیر تانک ها و زره پوش های نظام کمونیستی شوروی جان می داد او از اسلام سخن می گفت و این مکتب آسمانی را حبل المتین مقابله با ابر قدرت های روی زمین می دانست. وقتی اسلحه حرف اول و آخر را می گفت او راه گفتگو را پیش از چکاندن ماشهٔ اسلحه بر می گزید. او مرد امید های افغانستان بود و در بیشتر مواقع در کانون اتحاد مبارزان افغان قرار داشت.

برهان الدین ربانی در ۲۹ شهریور سال ۱۳۱۹ هجری شمسی در فیض آباد از توابع ولایت بدخشان افغانستان چشم به جهان گشود. افغانستان تحت پادشاهی حکومت ظاهر شاه جایی بود که او کودکی و جوانی اش را در آن سپری کرد. و در ۲۳ سالگی از دانشکدهٔ شرعیات دانشگاه کابل فارغ التحصیل شد با این حال برای او که بر مسند اهل سنت بود، طالب آموختن بیشتر دانشگاه الازهر و اساتید صاحب نامش مطلوبی که او را به مصر فرا می خواند.

افغانستان یکی از حوادث تاریخ اش را تجربه کرد. محمد داوود خان از سران نظامی افغانستان علیه حکومت ظاهر شاه کودتا کرد و نظام حکومتی افغانستان را از پادشاهی به جمهوری تغییر داد. اما این تغییر نه تنها کام گروه های مسلمان را شیرین نکرد بلکه تاثیرگذاری حزب دموکراتیک خلق افغانستان جریان سیاسی نزدیک به حکومت کمونیستی شوروی بر حکومت محمد داوودخان سبب در فشار قرار گرفتن نهضت اسلامی افغانستان شد. قرار گرفتن در چنین شرایط بود که فعالان اسلام گرای افغانستان را به مهاجرت تشویق کرد.

برهان الدین ربانی هم به همین دلیل، با دیگر فعالان هم مسلکش راهی پاکستان شد اما راهی وی و دیگران در یک مسیر باقی نماند پاکستان جایی بود که مسلمانان استقلال طلب از هند آغوش باز برای استقبال ازهم مسلکان خود داشت. افغانستان اما نه تنها با مهاجرت اسلام گرایان آرام نه گرفت، بلکه با کودتای حزب دموکراتیک خلق افغانستان علیه داوود خان و بالا گرفتن اختلافات داخلی کار به جایی کشانده شد که ارتش سرخ شوروی، افغانستان را به اشغال خود درآورد لگد کوبی خاک وطن زیر زنجیر تانک ها و زره پوش های بیگانه و پرواز بمب افگن های قدرت شرق بر آسمان آبی بامیان، فراه، بدخشان، قندهار، کابل و سیستان جای برای پا پس کشیدن باقی نمی گذاشت. اینچنین بود که مجاهدان مسلمان افغانستان و در راس آنها برهان الدین ربانی به افغانستان باز گشتند تا مبارزهٔ نفس گیر برای آزادی افغانستان را آغاز کنند... جنگی که نُه سال تمام بر کوه و دشت های افغانستان حکم فرمایی می کرد با این حال به وعدهٔ نصر من الله، پس از بارها شکست، جنگ با پیروزی مجاهدان و خروج شوروی از خاک افغانستان پایان یافت... او در شرایطی که بحران و نزاع های داخلی راه را برای برگزاری انتخابات می بست به شیوهٔ مرسوم در تعیین خلفای اسلامی برای تعیین رئیس جمهور بعد از خودش، شورای اهل حل و عقد را برگزار کرد.

شورای حل و عقد نیز در ۹ جدی ۱۳۷۱هجری شمسی، برهان الدین ربانی را به عنوان نخستین رئیس جمهور رسمی حکومت مجاهدین در افغانستان برگزید حالا افغانستان پس از سال ها مبارزهٔ آزاد از حضور بیگانه، ریاست اش به مردی سپرده شده بود که به اعتدال و میانه روی در راه خود و همگرایی با گروه های مختلف اعتقاد داشت. با این همه حتی با میان داری برهان الدین ربانی چاره ساز اختلافات داخلی افغانستان نبود.

تاریخ افغانستان با ترور و کودتا و جنگ چنان آمیخته بود که فرصتی برای حکومت آرامش وجود نداشت... پس از سال ها جنگ داخلی و جدال با بیگانه، اشغالگر حالا یک گروه افراط گرا بازی را برهم می زند، کابل زیر حملات شدید طالبان قرار گرفت. ربانی و دولتش به ناچار مقر حکومت را به شهر مزارشریف انتقال دادند تسلط طالبان هر روز گسترده تر می شد و قلمرو حکومت مجاهدین هر روز کوچکتر، با این حال ربانی قصد تسلیم نداشت هرچند طالبانی ها با ترور احمد شاه مسعود یار دیرین ربانی و وزیر دفاع دولت او، ضربهٔ سنگین به دولت او وارد کردند، اما دور طالبان هم پایان یافت.

ربانی که سالها با اشغالگری شوروی ها جنگیده بود، حالا باید راهی برای رهایی افغانستان از جنگ دیگری می داشت. ربانی همزمان با رهبری جبههٔ ملی افغانستان، از سوی کرزی به ریاست شورای عالی صلح افغانستان برگزیده شد، ربانی مجاهد اعتدال گرای افغانستان حالا در قامت سیاست مدار نامدار نافذ و تاثیرگذار ماموریت مذاکره با طالبان را بر عهده داشت تا به درگیری های که گوشه و کنار افغانستان را به صحنهٔ کشتار غیر نظامیان تبدیل کرده بود، پایان بخشد. تلاشی که در نهایت – توسط شخصی بنام پیک صلح اما در حقیقت انتحاری گماشته شده – به شهادت ربانی منجر شد. یکی از نمایندگان طالبان مواد منفجره که در دستارش پنهان کرده بود، را منفجر کرد.

حج و قربانی

○ همنوا

حج یکی از شعایر اسلامی است. در مورد این فریضه اکثر مسلمانان اگاهی دارند. پس بر مسلمانان است تا با عزم و همت بلند در ادای این فریضه کوشا باشند. کسانی که توان مالی دارند باید در ادای این فریضه بکوشند و بهانه های نداشتن توان مالی آنان را از ادای این فریضه باز ندارد.

ما در زندگی شخصی خویش متحمل چه مصارف هنگفتی در امر های گونه گون می شویم ولی در ادای حج مشکل تراشی می کنیم! هرگاه ما پایبند جماعت باشیم و به خطبه ها گوش فرا دهیم، در نماز های جمعه با شنیدن احکام و رسوم و آداب حج ازبان خطبا، متوجه اهمیت و ارزش این فریضه می شویم.

در حج است که همه مسلمانان در کنار هم می آیند و در کنار ادای فریضه از حال و احوال یکدیگر با خبر می گردند. ادای فریضه و ادای وجیبه در کنار یک عده مسایل دیگر، بر اهمیت این شعیره می افزاید. امروز مسلمانان دنیا با پیروی از سنت ابراهیمی قربانی می کنند و جان های عزیز شان را در راه خدا و آزادی سرزمین از شر ظلم و فساد، قربان می نمایند. خداوند خون های پاک فرزندان مجاهد سرزمین های اسلامی را سبب آزادی و نجات مسلمانان قرار بدهد و دنیا را از شر شیاطین رهایی بخشد.

قربانی یکی دیگر از شعایر اسلامی و ابراهیمی است. پدر ما حضرت ابراهیم علیه السلام فرزند دلبند شان را به حکم الله در راه او تعالی خواستند قربان نمایند. چند شب به خواب دیدند که پسرشان را در راه خدا قربان می کنند! این خواب را با پسر شان در میان گذاشتند. پسرشان (حضرت اسماعیل علیه السلام) پدر را به عجله و شتاب فراخواند تا مبادا در امر خدای متعال تاخیر رخ دهد و عجله کند.

این امتحان و آزمایش بزرگ خداوندی بود و الله در هنگام قربانی، گوسفندی را فرستاد و پسر پیامبر از قربانی در راه خدا که با دل و جان آمادهٔ آن بود، نجات یافت. این سنت ابراهیمی تا امروز و تا قیامت ادامه دارد.

هرگاه پیامبر فرزندش را قربان می کرد، این سنت و این وجیبه بر همهٔ ما بود تا یک فرزند خود را در راه خدا قربان نماییم! و این بسیار سنگین بر ما بود! اکنون به فضل و احسان الهی ما مکلف به قربانی یک راس حیوان حلال در راه خدا هستیم، نباید سستی را به خود راه بدهیم و در این راه با اخلاص و نیت سالم اقدام نماییم.

فلسفهٔ وجودی...

روان همه بگستراند و دل های سنگ شدهٔ ما را از عاطفه، به جوش و خروش در آورد، همان گونه که گفتیم عید نو شدن ظاهر و باطن مسلمان است، به گفتهٔ مولانا:

باز آمدم باز آمدم چون عید نو تا قفل زندان بشکنم
وین چرخ مردم خوار را چنگال و دندان بشکنم

عید وقتی است که قفل زندان شکسته شود و زندانیان آزاد گردند. انسان ها از زندان تن و از چرخ مردم خوار رهایی یابند و بر زندان ستم، زندان تعلق، زندان رذیلت، زندان گناه، زندان بیگانگی با خود، زندان تنهایی، زندان جدایی و... به راه مستقیم باز گردند.

در متون و عرفان اسلامی همان گونه که آب از آسمان فرو می پاشد و ناپاکان را می شوید، عید و باران های بهاری نماد بازگشت رحمت خداوند است. انسان ها در عید باید تعلقات مادی خود را بشوید زیرا این تعلقات مانع رسیدن انسان به حقیقت می گردد و این قفلی است که باید به وسیلهٔ کلید آن گشوده شود و راه برون رفت سراغ گردد.

عید و تلاش های جسمی برای انسان ها خوشی و پیروزی به بار می آورد، عید یعنی نو شدن جسم، روح، ظاهر و باطن هر مسلمان است. همان گونه که در عید ظاهر انسان ها آراسته می شود، باید باطن هر مسلمان از قید کینه و نفرت و تعلقات مادی رهایی یابد و مسلمان باید خود را در غم و شادی دیگران شریک سازند.

عید قربان امسال در شرایطی در افغانستان تجلیل می گردد، که مردم در آتش نا امنی و فقر می سوزند، هزاران خانواده در غم نشسته اند. بسیاری فرزندان خود را در راه آزادی و دفاع از این سرزمین از دست داده اند و تعدادی در راه رسیدن به کشور های بیگانه در دشت های سوزان و یا زندان های کشورها گیر مانده اند و روزی نیست که خبری از یک چنین وقایع دل خراش به گوش نرسد. وقتی آن رسیده است که شرط انصاف را در نظر داشت و آنان که نانی به کف می آورند، باید به دیگران تقسیم کنند.

عید روز همبستگی، هم دردی، همسویی و برادری با هموطنان نیازمند است. آنچه در توان داریم باید آن را با دیگران تقسیم کنیم، تا از یکسو رضای خداوند "ج" را به دست آریم و از سوی دیگر وجدان سنگ شدهٔ خویش را به عاطفه تبدیل کنیم. به گفتهٔ نظامی:

در ناامیدی بسی امید است
پایان شب سیاه سپید است

به آرزوی اینکه این عید بتواند مردمان خسته از ناامیدی را برای شان امید بخشد و تبسمی بر لبان آنها جاری سازد.

یکبار دیگر از نهادهای...

حزبی ساختن کلی شورای ملی است، هرچند کمیسیون اصلاح نظام انتخاباتی در طرح اولیه، یک سوم کرسی های مجلس نمایندگان را به احزاب پیشنهاد کرده، و این به نظر ما سهم کمی به احزاب است، اما با آن هم، آن را یک گام رو به جلو می دانیم. همه می دانند که مردم سالاری بدون احزاب قَوام پیدا نمی کند و احزاب سیاسی زمانی می توانند جای بازیگری افراد در عرصهٔ سیاسی را بگیرند که برای آن ها در پارلمان نقشی در نظر بگیریم. مخالفان احزاب انتقاد دارند که حزب های سیاسی افغانستان آنقدر قوی نیستند که شورای ملی حزبی شود، اما پرسش این است که اگر برای احزاب نقش قایل نشویم، از چه راه دیگری احزاب نیرومند می شوند و نظام قویتر؟

حضار گرامی!

یک موضوع دیگر را که می خواهم مطرح کنم، پیگیری پروندهٔ ترور های زنجیره ای یک و نیم دههٔ اخیر است، هرچند این موضوع را همیشه پیگیر بوده ایم، اما تا اکنون مردم افغانستان نمی دانند که پیگیری این پرونده ها به کجا انجامیده است. به همین دلیل امروز، یک بار دیگر از نهاد های امنیتی و عدلی و قضایی می خواهیم که پرونده های ترور های زنجیره ای یک و نیم دههٔ اخیر را پیگیری کنند و به خواست مردم که دانستن ریشه های اصلی این ترور های زنجیره ای است، پاسخ بگویند، ما در این چند سال گذشته، می توانستیم بیشتر از تکرار و تأکید این خواست مهم مردم، چیزهای دیگری در مورد سر نخ این ترور ها بگوییم، اما به خاطر باور به نهادگرایی و برای پیگیری این پرونده ها از مجراهای اصلی و قانونی اش، هرگونه اظهار نظر را به تحقیق و پیگیری جامع ادارات امنیتی و قضایی واگذار کردیم، امیدواریم که بیشتر از این در مورد پیگیری پروندهٔ ترور های زنجیره ای اِهمال صورت نگیرد، و به پرسش های مردم افغانستان پاسخ شفاف داده شود.

درنو حاضرینو!

اجازه راکړی په پای کې یو ځل بیا، د شهید رهبر او د نورُو تولو قهرمانانو، په خاصه توگه د افغانستان د امنیتی ځواکونو د یاد مانځلو تر څنګ، د هغوی د فکر او تګلارې عملي کولو لپاره ژمنه کوو، چې د هغوی لار به تعقیبو، او د هغُو اصولو او اهدافو په چوکاټ کې ژوند کوو، د کومو لپاره چې دغو شهیدانو خپل ژوند قرباني کړ.

والسلام علیکم و رحمت الله و برکاته

از چهارمین سال یاد شهادت رهبر شهید طی همایش با شکوه تجلیل شد

عنایت

چهارمین سال‌گشت شهادت رهبر جهاد و مقاومت، رئیس جمهور سابق و شهید راه صلح، استاد برهان الدین ربانی در کابل برگزار گردید. به همین مناسبت همایش با شکوه با حضور ده‌ها تن از شخصیت های ملی، رهبران جهادی، علمی، فرهنگی، وزرای کابینه، نماینده گان شورای ملی، جوانان و صدها نفر از رهروان راه جهاد، از گوشه وکنار افغانستان شرکت نموده بودند. مراسم گل گذاری با حضور قانون پوه محمد سرور دانش معاون دوم ریاست جمهوری، در مرقد مطهر استاد شهید، ساعت ۸ صبح ۲۹ سنبله آغاز گردید.

پس از مراسم گل گذاری، همه به سوی تالار



لویه جرگه رفتند و مراسم رسماً با تلاوت قرآنکریم و نواختن سرود ملی آغاز گردید. در مراسم یادبود، تعدادی از شخصیت ها به سخنرانی پرداختند و راجع به زوایایی مختلف شخصیت استاد و قضایایی جاری کشور تماس گرفتند.

جنرال محمد ایوب سالنگی معین ارشد امنیتی و رئیس کمیسیون برگزاری مراسم یاد بود استاد شهید، سخنرانی افتتاحیه ایراد نمود. وی ضمن این که به حاضران خوش آمدید گفت: در مورد فضیلت و جایگاه رهبری استاد در مراحل مختلف سخنانی پرشوری بیان کرد.

ایوب سالنگی در ادامهٔ بر ادامهٔ راه استاد شهید، قهرمان ملی احمد شاه مسعود و سایر شهدای راه آزادی افغانستان تأکید کرد و برای مردم وعده نمود که فرزندان صدیق کشور در صفوف قوای مسلح از تمامیت ارضی و نوامیس ملی دفاع و به دشمن درس عبرت خواهند داد.

سپس پیام ویدیویی رئیس جمهور محمد اشرف غنی به این مناسبت به سمع حاضران رسانیده شد. رئیس جمهور غنی در پیامش از استاد ربانی به عنوان شخصیت ملی و بین المللی یاد کرد و از نقش استاد در برهه های مختلف تمجید نمود. که متن کامل این پیام را در صفحهٔ (۳) همین شماره می خوانید.

پس از آن حامد کرزی رئیس جمهور پیشین به جایگاه فرا خوانده شد. کرزی گفت: استاد هم عالم دین بود و هم شخصیت مردمی. او در هردو مورد مثال ها آورد و از استاد شهید با ذکر خاطراتی دورهٔ جهاد به خوبی یاد کرده گفت: استاد از شخصیت های بزرگ جهان اسلام بود. کرزی، شهادت استاد را "تخریب پروسهٔ صلح" خواند.

حامد کرزی از توطیه های پشت پرده در برابر جهاد افغانستان ذکر نمود و از نقش بیگانگان در این مورد یاد کرد. او گفت: جهاد در افغانستان یک پیکار جهانی بود، اما در آستانهٔ پیروزی این جهاد به باد توطیه های خطرناک سپرده شد.

کرزی با حس ملی گرایی در قیافهٔ یک رهبر ظاهر شد و مردم را تشویق کرد، تا فریب دستگاه های تزویر بیگانه ها را نخورند و از جوانان خواست کشور را نیز ترک نکنند.

استاد عبد رب الرسول سیاف یکتن از رهبران جهادی که در حال حاضر محبوبیتش به دلیل موقف گیری ضد طالبان و تروریسم زیاد شده است، همواره از استاد به عنوان رهبر بزرگ، رهبر دانشمند و مرشد همه یاد می کند.

استاد سیاف با صراحت لهجه رفتار و پندار طالبان و سایر گروه های تروریستی، از جمله داعش را تقبیح کرده گفت: دست های سیاه، دست های خلافت نیست، بلکه دست های توطیه است. استاد سیاف بر مبارزه برضد آنان تأکید کرد. وی همچنان از حکومت وحدت ملی خواست تا برضد کسانی که در درون نظام به عنوان ستون پنجم کار می کنند و حیثیت مارهای آستین را دارند، موقف روشن بگیرند.

محترم صلاح الدین ربانی رئیس جمعیت اسلامی افغانستان و وزیر امور خارجهٔ کشور نیز سخنرانی مبسوطی در ارتباط شخصیت و کارنامه های استاد شهید و وضعیت جاری کشور داشتند، که متن کامل آن را در صفحهٔ (۴) همین شماره می خوانید.

سخنرانی حاجی محمد محقق معاون دوم ریاست اجرائیه، نیز جالب بود. او حدیثی تازه را به روایت حضرت علی رضی الله به قول خودش از منابع تسنن کشف کرده بود که به بیان حال و احوال گروه‌های تروریستی از جمله داعش می پرداخت.

محمد محقق ضمن تأکید بر وحدت و مبارزهٔ مشترک برضد گروه تکفیری، از شهدای افغانستان به قدردانی یاد کرد و مبارزات را استاد در برابر دشمنان افغانستان به عنوان رهبر جهاد و مقاومت و الگویی تسلیم ناپذیر، ستود.

محمد محقق تصریح کرد که، گروه های تکفیری اسلام را بد نام ساخته اند. وی اشاره کرد که، نسل جدید تروریسم را وارد کرده اند که اوج دسیسه ها علیه اسلام و افغانستان است. و از سنگرداران خواست تا مقاومت و سنگرداری شان را حفظ کنند. آقای محقق به پروژه سازان اسلام افراطی هشدار داد که روزی تند روها به جان شما نیز حمله ور خواهند شد و خانه های خود تان را ویران خواهند کرد. او گفت: دنیا با اسلام میانه می تواند راحت تر زندگی کند تا اسلام افراطی.

در این مراسم فضل هادی مسلمیار رئیس مشرانو جرگه به عنوان آخرین سخنران در مورد شخصیت استاد ربانی، صحبت کرد. وی با نگرانی شدید گفت: اوضاع جاری در کشور خوب نیست. او با اشاره به تلفات نیروهای امینتی و ظهور گروه‌های داعش، قتل هایی را که در شرق افغانستان انجام دادند، از رهبران و سیاستمداران کشور خواست در برابر چنین توطیه ها متحد شوند.

در این همایش پیام جنرال عبدالرشید دوستم معاون اول رئیس جمهور نیز قرائت شد.

مراسم با دعائیهٔ مولوی قیام الدین کشاف رئیس شورای علمای افغانستان، خاتمه یافت.



په هیوادونو کې د نا امنیو له امله، د هجرتونو د کچې ډیرښت

■ شفیق

په منځني ختیځ ، افریقایي هیوادونو او د جنوبي او مرکزي آسیا په ځینو هیوادونو کې ناامنۍ ورځ تر بلې ډیریږي او په نتیجه کې یې په جګړو کې د ښکیلو ولسونو ډیری وګړي هجرتونو او خپلو ټاټوبو پریښودلو ته اړ کیږي ؛ د رواني پیړۍ په سر کې په افغانستان او عراق باندې د امریکا د یرغل په نتیجه کې ددغه دوه وو هیوادونو ولسونو د نا امنیو لامله ډیر تاوانونه وګالل او لا تر اوسه یې هم ګالي او په جګړو کې ښکیل دي.

خو د عربي پسرلي په نتیجه کې چې کومې واکمنۍ په مصر او تونس کې راوټوکیدې ، سیکولرو عناصرو او لویدیځ په اشاره او کله کله د هغو لیرې ګاونډیو هیوادونو په مرسته چې د دیکتاتورو رژیمونو د نسکورلو له پایلو ویریدل ، په مصر کې د مرسی ولسواکه رژیم رنګ کړای شول ؛ تونس کې د کورني کشمکش لامله د غله پر ځاې د مله د تیښتي نسخه عملي شوه او راشد الغنوشي ونه غوښتل چې ولس یې جګړو سر شي خو لیبیا لا تر اوسه د یو پیاوړي مرکزي حکومت د نه شتون لامله د اور په بټۍ کې سوځي او دا مهال پکې دوه متوازي حکومتونه شتون لري ؛ په سوریه کې د بشار الاسد د واکمنۍ نشې دغه ولس په یوه پراخه جګړه او ستر ناورین اړولی دی او د اتو ملیونو په شاوخوا کې وګړي یې له هیواد څخه وتلي دي ؛ یمن د سعودي او ایران پر یو بل د برلاسۍ په نشه کې سوځیږي او د تسنن او تشیع دغه بې مسوولیتو او ځانونه متولیان ګرځوونکو هیوادونو، د نا سالمې سیالۍ لامله جګړې د سیاسي رنګ سره سره مذهبي رنګ هم غوره کړی دی ؛ لکه چې په عراق کې د نوری المالکي مذهب پالنې داعش راپیدا کړ او لمبې یې ډیرو ګاونډیو هیوادونو ته ورسیدې ، ان تردې چې د اسیا زړه هیواد افغانستان کې ورڅخه هم کاپي جوړونې پیل شوې او ښایې د مرکزي آسیا هیوادونو خواته هم وغځیږي.

په افریقا کې د مصر او لیبیا ، سوډان ، سومالیې ، اریتریا او نایجیریا هم ورته حالت دی ؛ پدغو هیوادونو کې د اعتدال او بنسټ پالنې پیروۍ دوه متضادي روحیې حاکمې دي چې د خپلمنځي جګړو او ټکرونو څخه یې لویدیځه نړۍ ؛ امریکا او فرانسه په یوویشتمه پیړۍ کې هم خوند اخلي.

خو په مجموع کې مسلمان ولسونه د مذهبي او ایډیالوژیکو جګړو په اور کې د لویدلو لامله یو له بل څخه د کرکې او انزجار تر پولو رسیدلي دی او ددې پر ځاې چې خپل یو ګاونډي هیواد ته کډه وکړي ، په هغه ګاونډي هیواد کې د احتمالي یا یقیني جګړو لامله، د ډیر لیرې واټن سفرونو ته زړونه ښه کوي او خپل هیوادونه پریږدي ؛ چې په همدې لړ کې چې سږ کال د شپږو میاشتو راهیسې تر دا مهاله درې سوره زره د افریقا د وچې (نائجیریا ، صومالیا ، لیبیا ، مصر او تونس) څخه او په کوچني منځني ختیځ کې له سوریې ، عراق ، یمن او د آسیا زړه هیواد افغانستان ، ګاونډي پاکستان او ځینو نورو جنوبي آسیا هیوادونو لکه بنګله دیش او برما څخه وګړي اروپا ته تللي دي او د ښه ژوند په لټه کې یې مرګوني سفرونه په ځانونو منلی دي ، چې په همدې لړ کې څو ځلې ددغو مهاجرینو بیړۍ غرقې شویدي چې له نورو زیات پکې لیبیایي وګړو خپل ژوند له لاسه ورکړی دی.

له دغو مهاجرینو څخه اروپا ته د یونان له لیارې دوه لکه څلور دیرش زره ، د هسپانیې له لیارې ۱۱۴ زره او پاتې شمیره بیا د مالټا له لیارې د مدیترانې سمندرګي څخه داخل شویدي خو اروپایي هیوادونو یې په وړاندې خپلې پولې تړلی دي ؛ تیره اونۍ یوازې یو اویا تنه د چرګانو په یو یخچالي موټر کې وړل کیدل چې ټول یې مړه شوي وموندل شول او پکې اته تنه کوچنیان او څوارلس ښځې هم شاملې وې ، هغه کړنه چې ورسره سم د اروپائیانو پر خلاف سخته کرکه راپیدا شوه او لامله یې عیسایي پاپ دغه عمل د بشریت لپاره یو شرم وګاڼه. خو لا تر اوسه هم فرانسه ، انګلستان او د نړۍ پرمختللي هیوادونو کې د نژاد پالنې روحیه حاکمه ده او د مهاجرتونو مخه نیسي او په لیار کې د پرتې هنګري په دروازه کې هره ورځ په زرګونو مهاجر ددغه هیواد د پولیسو سره په اخ و ډپ کې ټپیان کیږي او سربیا د هنګري سره په خپله پوله اغزن تار غځوي ، چې د بشر د حقونو یو خلاف عمل دی ، او دا مهال له ټولو زیات مهاجرین د آلمان هیواد ته روان دي ، چې ښایې د روان کال تر پایه پورې دغه شمیره اته لکو ته ورسیږي.

مګر د همدغه د ګواښ او بوج لامله د فرانسي او آلمان هیوادونو د اروپا د عدلیې وزیرانو د یوې غونډې رابللو تابیا نیولې ، څو ددغه معضلې لپاره یو حل لیاره پیدا کړي. خو حقیقت دادی چې تر څو لویدیځ د خپلو شومو اغراضو لپاره په اسلامي هیوادونو کې د لاسوهنې څخه لاس وانخلي او د بنسټ پالنې او اعتدال پالنې په رهبري شوې او پلان شوې سیالیو کې ځانونه مصروف نکړي او ولسونه خپلو ارادو ته پرینږدي ، دا لړي به نوره هم زیاتیږي او په وروسته پاتو هیوادونو کې د نړیوال پانګوال نظام له برکته موجود فقر به ددې لامل ګرځي چې پدغو هیوادونو کې همداسې جګړې اوسي او د جګړو لامله تښتیدونکي خلک به د دوی دروازې ټکوي چې بیا د ولسواکۍ او لبرالیزم د اصولو له مخې دوی دا حق نلري چې ددغو خلکو د هجرتونو مانع وګرځي ؛ ځکه د هستوګنې د ځاې انتخاب د هر انسان بنیادي او طبیعي حق دی ، نو پکار ده چې لویدیځه نړۍ له یوې خوا دغو ولسونو سره د سیاسي لالچ پرته اقتصادي مرستې وکړي او پرته لدې چې پرې د خپلې خوښې حاکمان وتپي : مرستې ته یې ور ودانګي څو ددغې ستونزې د حل ریښتوني لیار پیدا شي او پرمختللي هیوادونه د مهاجرتونو له ګواښ څخه په آمان کې شي. او هم لویدیځو هیوادونو ته پکار دي چې پر دغه هیوادونو کلتوري یرغل پریږدي ، څو د سراب په څیر د اروپا د خیالي جنتونو په نوم د وروسته پاتې ولسونو د وګړو سره اروپا ته د تګ لیوالتیا پیدا نشي.

نشست ریکای ۶ و سام



● هارون

ریکای ۶ که به هدف کمک به مردم افغانستان ایجاد گردیده است و عمداً به هدف تقویهٔ اقتصادی برای مردم افغانستان می باشد، آخرین نشست خود را به روز های ۱۲ و ۱۳ سنبله در کابل بر گزار نمود که در آن نماینده گان ۴۰ کشور و ۳۰ سازمان جهانی اشتراک ورزیده بودند. این کشورها بر ادامهٔ کمک های شان در این نشست تعهد نمودند و بر زمینه های عملی آن نیز توجه صورت گرفت.

با وجودی که این نشست هدف اقتصادی داشت، اما جانب سیاسی و امنیتی نیز بر این نشست سایه افگند، طوریکه بعضی از کشور ها حاضر گردیدند تا در جهت بازگشت به صلح و ثبات افغانستان را یاری رسانند.

به هر صورت، جانب افغانستان بر عملی شدن شاخص های از قبل تعیین شدهٔ خویش متعهد گردید، از جمله: بر حکومتداری خوب، مبارزه با فساد، وضع قوانین، توجه به حقوق بشر و زن و سایر موضوعات حکومت داری متعهد گردید. آنچه در نشست ریکا امیدوار کننده بود، تعهد کشورها به برنامهٔ بازسازی و ایجاد یک کمیتهٔ نظارت کننده است که باید این تعهدات را دبنال نماید. این کشورها بر ایجاد راه ابریشم، جادهٔ لاجورد، پروژهٔ تاپی ترکمنستان که گاز را به شبه قارهٔ هند وصل می نماید، و برنامه های ترانزیت زمینی و ریلی و کمک در جهت صلح و ثبات افغانستان و غیره تاکید نمودند که برای مردم افغانستان و حکومت وحدت ملی امیدوار کننده می باشد.

در نشست سام که عمدتاً در مورد گزارش دهی شهره گردیده است و رئیس جمهور افغانستان پس از نشست لندن به یک سلسله فعالیت های که انجام داده بود، به طور خوش بینانه صحبت کرد و به جامعهٔ جهانی متعهد گردید که به تعهداتش در حوزه های که قبلاً مشخص گردیده است، پایبند خواهد بود.

این نشست در یک چهارچوب حساب دهی متقابل برگزار گردید که حوزهٔ اصلاحات دولت در شش ساحه مشخص گردیده است که عمده ترین آنها مبارزه با فساد، حکومت داری خوب، اصلاحات نظام انتخاباتی، چهارچوب های حقوقی برای مردم افغانستان و... می باشد.

این کشورها به هدف حمایت قاطع بعد از خروج نیروهای خارجی از افغانستان به هدف تقویهٔ نظام اقتصادی و حقوقی و امنیتی این کشور ایجاد گردیده است. کشورها در این نشست متعهد گردیدند که این پشتیبانی دراز مدت بوده و افغانستان را به انجام یک سلسله کار ها تشویق و مکلف نموده است.

رئیس جمهور تعهد سپرد که حکومت وحدت ملی و هردو تیم تشکیل دهندهٔ حکومت به مردم جهان ثابت خواهد ساخت، که هردو اهداف مشخص و معین را تعقیب خواهند کرد و اختلاف در میان نخواهد بود. همچنان رئیس جمهور از ایجاد تغییر در نظام انتخاباتی صحبت کرد و حضور چهار زن در کابینه و یک زن در ستره محکمه را در آینده و یک سلسله قوانین و کار های مبارزه با فساد را از دست آورد های خود به حساب آورد.

وی متعهد گردید که سیستم قانون گذاری، سیستم مالیه دهی و حقوق بشر را مراعات نموده و در نظام حقوق و قضایی کشور تغیرات مثبت به وجود خواهد آورد. هرچند سخنان رئیس جمهور تکراری و فقط با تعهد همراه بود، دیده شود تا یک سال دیگر این نشست که در بروکسیل برگزار می شود، این کشور چه دست آورد های را به جامعهٔ جهانی ارائه خواهد کرد.

عمده ترین سخنان جانب افغانستان اصلاح نظام انتخاباتی، اصلاحات در حکومت، قانون بانک داری و تدارکات، موازنه در معاشات کارمندان دولت، تقویهٔ نظام خدمات ملکی، بودجه سازی، تغییر در سیستیم عدلی و قضایی، تقویهٔ بازار آزاد، رشد زراعت، ترانزیت و استخراج معادن را که از ذخایر بالقوهٔ افغانستان است، در سر لوحهٔ کار های حکومت خویش عنوان نمود.

به هر وجه چنین نشست ها می تواند افغانستان را از انزوای سیاسی و اقتصادی بیرون سازد و مردم به آیندهٔ خویش امیدوار می گردند.

هفته نامه

مجاهد

و آنان که در راه ما با جان و مال جهاد کردند، محققاً آنان را به راه خویش، هدایت می کنیم و همیشه خدایار نیکوکاران است.
قرآنکریم

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
● مطالب آمده مسترد نمی گردد.
● آرا و اندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا و مواضع جمعیت نیست.

شعار ما
رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا
از عالی ترین آرزوهای ماست.

دور ششم –سال چهاردهم – شمارهٔ بیست و پنجم ۳۰ سنبله ۱۳۹۴ ۷ ذوالحجه الحرام ۱۴۳۶ 21 September 2015

د ملي يووالي د اونۍ په مناسبت

شفیق

افغانستان چې د يو ګڼ توکميز جوړښت لرونکی هيواد دی او ډېر لرغونی تاريخ لري؛ دغه دواړه حقيقتونه يې د دې غوښتنه کوي چې بايد د خلکو ملي يووالی يې له هر څه څخه زياته اړتيا اوسي او دا چې تر دا مهاله زمونږ د وګړو تر مينځه د ملي يووالی حقيقت ته په کومه کچه صدمه رسيدلی ده، په هماغه اندازه بايد د دغې ورکې لاسته راوړلو لپاره ژمن اوسو او لاس په کار شو؛ ځکه د ملي يووالي له شتون څخه پرته نه خپل قدامت او لرغونی تاريخ ساتلی شو او نه دغه ګڼ توکميزه جوړښت او د خلکو تر مينځه خپلمنځي باور، چې په ګڼ توکميزه او څو مليتي هيوادونو کې معمولا د ډېر نازک حالت لرونکی اوسي.

د پخواني شوروي اتحاد د ښکېلاک او له هغې د مخه د انګليسی ښکېلاک، دواړو پرخلاف افغانانو خپل ملي يووالی په تمامه معنا ساتلی وو؛ که څه هم د امر حبيب الله خان له واکمنۍ وروسته يې يو څه موده صدمه ليدلې وه؛ چې د ورپسې واکمنانو په زمانه کې کله يوه پله درنه او کله بله درنه شويوه، خو د اعليحضرت محمد ظاهر شاه او سردار محمد داود دواړو په واکمنيو کې افغان ولس د ريښتوني ملي يووالي څخه برخمن وو.

د جهاد د بريالیتوب په درشل، کې د ګاونډي هيواد پاکستان د وخت د واکمن محمد نوازشريف سره د جهادي رهبرانو په ګډه ناسته کې چې د کمونستي رژيم څخه د واک اخستلو لپاره کومه نوبتي واکمني، په هيواد کې د عامو ټاکنو تر مخه تصويب شوېوه او يوه ناعملي پريکړه وه، ددې لامل شوه چې افغانستان کورنۍ جګړې ته تېل وهي او په پايله کې يې د ملي وحدت شيرازه د پاشل کېدو په لورې روانه شي؛ چې بدې پايلي يې افغان ولس وليدلې او پدې پايلو کې تر ټولو لوې لاس د هغو سوګند خوړلو کمونستانو وو چې د جهاد د بريالیتوب په وړاندې يې د خپلې ماتې د غچ اخستلو لپاره د يوې منظمې برنامې له لیارې د مجاهدينو په مطرحو تنظيمونو کې د خپل توکميز انتساب له مخې ځانونه ووېشل او د جهادي تنظيمونو په خپلو مينځونو کې جګړې ته د تېل وهلو له لیارې يې له يوې خوا خپله بقاء تضمين کړ او له بلې خوا يې د جهاد لارويان په خپلو کې دښمنان کړل.

او لا تر اوسه يې افغان ولس بدې پايلې زغمي؛ چې د طالب غورځنګ رامينځته کېدلو بنيادي علت هم همدغه د مجاهدينو خپلمنځي بې باوري وه او لا اوس يې هم ريښې شته دی.

د سولې د شورا په رامنيځته کېدو سره او د شهيد استاد برهان الدين رباني لخوا يې د مشرۍ په منلو سره د افغان ولس سولې ته ډېرې زياتې هيلې وې او ان تردې ، وړاندې لدې چې د سولې شورا رامنيځته شي. يوه ورځ له ما څخه د طالبانو يو پخواني چارواکي وپوښتل، چې: ستا په نظر د موجوده نظام په مهمو جهادي شخصيتونو کې له چا څخه د سولې اړه هيله کېدای شي او د سولې جريان ته ليوال او مخلص ښکاري؟ ما دغه مهم طالب چارواکي ته، چې دا مهال هم د سولې په شورا کې مهم ځای لري، د شهيد استاد نوم واخست؛ هغه هم سر وخوځولو او ځما خبره يې سمه وګڼله.

بيا دوه مياشتې وروسته د سولې شورا رامنيځته شوه، خو له بده مرغه چې د استاد تر څنګه د سولې د شورا پاتې جوړښت کې د رهبرانو تربرېده ځينو داسې کسانو هم شتون پيدا کړ چې له زړه څخه يې سولې ته ليوالتيا نه ښکاريده او د هغوی وخت ناوخته څرګندونو څخه همداسې بوې راځې. ولسمشر کرزي د خپلې واکمنۍ په دوران کې، که کوم ښه کارونه په سترګو راځي، نو هغه لکه چې د امريکا سره د امنيتي تړون نه لاسليک کولو دريځ نيول ښه عمل وو، يو يې د سولې د شورا جوړول هم وو، خو د افرادو په ټاکنه کې يې ډېرې تېر وتنې کړې دي؛ ځکه ددې شورا له دريو څخه نږدې دوه برخې غړي داسې دی چې يواځې دوې ته د يو درنښت ورکولو او يا ورڅخه د خپلو موخو لاسته راوړلو لپاره دا حيثيت ورکړای شويدي؟ پداسې حال کې چې ډېر يې اصلاً د سولې مخالف دي او ځيني نور يې بيا د سولې لپاره د يو لورې سره، يا هيڅ درنښت نلري او يا يې څرګند دښمنان او قاتلان دي او د ځينو خو بيا په کلي کې هم څوک يې په خوله پياز نه خوري.

همدارنګه د سولې شورا په ترکيب ځيني د پخواني رژيم هغو څېروته هم ګډون ورکړای شوې چې هغوې لا د پخوا څخه د خپلې ناکامۍ د غچ اخستلو لپاره دا ډول پروګرامونه خنثی کول غوښتل ځما د ليد له مخې پخپله شهيد استاد د سولې هڅو ته ليواله وو خو ښايي چې د سولې شورا د غړو په ټاکنه کې يې پراخ لاس نه لرلو او يا يې هڅې د نامعلومه لوريو لخوا سبوتاژ کېدې؛ او په همدې موخه خو استاد شهيد کړای شو، که نن استاد ژوندی وای نو ښايي دغې شورا د هدف په لورې تر ډېره بريده ورنږدې شوې وای مګر د ځينو مغرضو کورنېو او بېرونېو کړيو په پلان سره، د سولې د هڅو د ناکامولو په هيله، ورڅخه ژوند واخستل شو او د سولې شورا د نامتجانسه او ناهمغږي ترکيبي جوړښت له امله لاتر اوسه د سولې شورا او د ملي يووالي هڅې يوازې يو آرمان پاتې دی او پکې د سولې د هڅو د ريښتونو او ژمنو انسانانو د کموالي يا نه شتون له امله، نن دغه شورا هم د محاسبې وړ ده.

فضيلت قربانی

ترمذی روایت کرده است که پیامبر - صلی الله علیه وآله وسلم -فرمود: «مَا عَمِلَ ابْنُ آدَمَ يَوْمَ النَّحْرِ عَمَلاً أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ - عز وجل - مِنْ هِرَاقَةِ دَمٍ وَإِنَّهُ لَيَأْتِى يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِقُرُونِهَا وَأَظْلاَفِهَا وَأَشْعَارِهَا وَإِنَّ الدَّمَ لَيَقَعُ مِنَ اللَّهِ - عز وجل - بِمَكَانٍ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ عَلَى الأَرْضِ فَطِيبُوا بِهَا نَفْسًا»(ابن ماجه)

«بهترین و پسندیده‌ترین عمل انسان روز عید از دیدگاه خداوند، ذبح و ریختن خون قربانی است. در روز قیامت حیوان ذبح شده با شاخ‌ها، سُم‌ها و موهای خود حاضر می‌شود. (یعنی در برابر همهٔ این‌ها به شخص پاداش خواهد رسید) خون قربانی پیش از اینکه بر زمین بریزد مورد قبول حضرت حق واقع می‌شود، پس با ذبح قربانی خودتان را خوشحال کنید.»

به بهانهٔ هفتهٔ صلح و وحدت ملی

صلح

وحید مژده

در این اواخر بار دیگر شایعاتی در مورد مذاکرات قریب الوقوع با طالبان بگوش می رسد. این سروصدا ها بدنبال خبر بیعت خانوادهٔ ملا محمد عمر به رهبر جدید طالبان ملا اختر محمد منصور اوج گرفته و بیشتر از همه پاکستانی ها در این مورد ابراز امیدواری می نمایند. کاری که اگر واقعاً و با صداقت عملی شود، قدمی مبارک است و به هر کوششی که به ایجاد گفتمان صلح و آشتی کمک کند، باید لبیک گفت. برای کشور ما که بیش از ۳۵ سال در آتش جنگ می سوزد، هیچ اولویتی اولی تر از کوشش در جهت صلح وجود ندارد.

ما مردم افغانستان که در طول بیش از سه دهه، زندگی در جنگ را با تمام مصیبت های آن تحمل کرده ایم، شاید این شعر بیدل تمثیل بسیار گویایی از حال ما باشد:

چشم وا کردم و طوفان قیامت دیدم
زندگی روز جزایی است که من می دانم

محمل و قافله و ناقه در این وحشتگاه
گردی ازبانگ درایی است که من میدانم

در قیامتی که در این سرزمین برپاست، ما فقط عواملی چون محمل و ناقه و قافله را می بینیم و گمان می کنیم که همهٔ مشکل همین ها اند اما اینها گردی است که از کاروان های دیگر برخاسته و بر ما نشسته است. قیامتی که در این سرزمین برپاست، به ده ها عامل دیگر نیز مربوط است که بخش بزرگ آن را خود ما ساخته ایم. ما پر شکستگانیم زندانی در قفس که ارادهٔ ما برای رهایی ضامن رهایی ما خواهد بود در غیر آن، همه در این آتش خواهیم سوخت. بازهم بقول بیدل:

ای پرشکسته درقفس آتش فتاده است!

آنچه که در کشور ما بعد از سقوط رژیم کمونیستی اتفاق افتاد، قابل پیش بینی بود اما آیا قابل پیش گیری هم بود؟ جواب به این سوال فرصت دیگر می طلبد اما باید باور کنیم که یکی از دلایل دوام این جنگ نیز در عدم آگاهی درست ما از ریشه هایی است که این جنگ از آن تغذیه می شود. ما عادت کرده ایم تا بار همه مشکلات را بدوش برخی کشورها بیاندازیم. چرا امریکایی ها بر پاکستان فشار نیاوردند تا دست از این مداخلات بردارند؟ اگر ما کمی خود را از شر تیوری توطئه که در ذهن هر یک از ما سنگینی می کند برهانیم، به این نتیجه می رسیم که امریکایی ها نا امنی های افغانستان را بسی ریشه دارتر از آن می دانستند که با قطع کمک پاکستان به طالبان به پایان برسد.

مهمترین عامل در هر جنگ، موضوع هویت است. جنگ استقلال در سال ۱۹۱۹ بخاطر هویت از دست رفتهٔ افغانستان بعنوان یک کشور آزاد بود و قیام ملت علیه تجاوز اتحاد شوروی وقت نیز به همین دلیل بود. در این جنگ ها هویت کلان ملی مدنظر بود.

ص۲